

Rakkaat Akasia-työn ystävät!

Epafroditos varjeli samaansa kirjettä huolella. Apostoli Paavali oli pyytänyt häntä viemään sen Filippin seurakuntalaisille. Kun lähetti ja kirje olivat tulleet perille, seurakuntalaiset kokoontuivat jännityksellä kuulemaan apostolin kuulumisia.

”Rakkaat filippiläiset! Mittani on nyt tullut täyteen. Jo kuukausia olen istunut täällä Rooman vankilassa. Odotan oikeudenkäyntiä ja riski tulla tuomituksi kuolemaan on ilmeinen.”

Seurakuntalaiset katselivat huolestuneina toisiaan. He ymmärsivät tilanteen. Mitä muuta ihminen tuollaisessa elämäntilanteessa voisi kirjoittaa?

”Täällä minä istun ja odotan, vaikka voisin tehdä niin paljon hyödyllistä Jumalan valtakunnan työssä. En yksinkertaisesti ymmärrä Jumalaa. Ensin hän antoi minulle tehtävän julistaa – sitten hän sysäsi minut vankiselliin menehtymään. Koen, että Jumala on kääntänyt minulle selkänsä. Hän ei välitä minusta. En jaksa tätä. Toisinaan ajattelen, josko kuolema olisi minulle se paras vaihtoehto, sittenhän pääsisin tästä kaikesta. Voikaa hyvin. Kyllä te pärjätte. Sydämellisin terveisin, apostoli Paavali.”

Kirje on tekaistu, sitä ei ole koskaan kirjoitettu. Mutta totta on, että Paavalin työ oli pahasti katkolla. Vankilaolosuhteet olivat tunnettuja liasta, luteista, rotista ja monenlaisesta ankeudesta. Apostoli ei ollut mikään nuori mies eikä hänen fysiikkansa kestänyt sellielämää vaivatta. Roomaa hallitsi keisari Nero, joka vihasi kristittyjä. Pelko hengen menosta oli todellinen.

Yllä olevan kirjeen sijaan seurakuntalaiset kuulevat Epafroditoksen lukevan: *”Iloitkaa aina Herrassa! Sanon vielä kerran: iloitkaa! Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on jo lähellä. Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon.”*

Filippin seurakuntalaiset haukkovat henkeään. Kirje huokuu iloa, toivoa ja tietoisuutta siitä, että Jumala on tilanteen tasalla.

Jumalan johdatuksessa hänen omiensa elämässä on jotain salaperäistä. Ehkä sitä voisi verrata metron kiskoihin. Paikoin kiskot ovat maan päällä näkyvissä. Junan kulkua on helppo seurata. Suuri osa kiskoista on näkymättömissä maan alla. Matkustaja ei aina tiedä, missä mennään. Jollain asemalla hän saa tähän kysymykseen valoa, sitten taas sukelletaan tunnelin pimeyteen.

Tämä on ollut myös oma kokemukseni. Mutta tunnelissakin on näkynyt valoa. Sairaslomani aikana suuri rohkaisun ja toivon lähde ovat olleet ihmiset, jotka ovat joutuneet elämässään ahtaalle. Raamatussa kohtasin heitä erityisen paljon. Monet yksittäiset psalmit ovat suoraa huutoa tunnelin pimeydestä. Mutta merkittävää, että näihin tunnelikokemuksiin liittyy tavalla tai toisella toivon näköala. Tunnelissa ei ajeta sammutetuin lyhdyin.

Rooman vankisellissä paloivat toivon ja ilon ajovalot. Apostoli ei pyrkinyt junavaunustaan ulos. Hän luotti kuljettajaan. Hän tiesi Jumalan itsensä ohjaavan junaa.

”Veljet, tahdon teidän tietävän, että se, mitä minulle on tapahtunut, onkin ollut eduksi evankeliumille.” Tämä taas sytytti lisää toivon valoa: ”Tiedän, että teidän rukoustenne tähden ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla tämä kaikki kääntyy parhaakseni.”

Vanhan testamentin Hanna kertoo omasta matkastaan: *”Herra vie alas tuonelaan ja nostaa sieltä. Hän tekee köyhäksi ja antaa rikkauden, painaa maahan ja kohottaa.”*

Kun kuulee ja lukee Jumalan ihmisten matkoista tunnelissa, käy selväksi, että on Jumalan ihme, jos ihminen pysyy uskon tiellä kaikissa elämänsä vaiheissa.

Apostolin terveiset meille eri tavoin tunnelissa matkaaville ovat, että aina on aihetta iloon. Sitä ei tule hakea meistä itsestämme tai olosuhteistamme. Ilon lähde löytyy Jumalasta, siitä mitä hän on ja mitä hän tekee – myös tunnelietappien kautta. RL

Kuulumisia

- Odotimme, että Riitan pitkä sytostaattihoitajakso olisi lopussa toukokuussa, mutta vielä hän ei päässyt ”tunnelista”. Verihiutalearvot olivat niin alhaalla, että viimeinen hoito siirtyi kahdella viikolla. 1.6. se pystyttiin antamaan. Kesäkuun lopussa on tietokonetomografia-kuvaus, josta selviää, mikä on tilanne kahdeksan hoitokerran jälkeen. Kiitos, jos vielä jaksatte rukoilla!
- Olemme pyytäneet Jumalalta terveyttä, jotta saisimme suorittaa evankeliumin julistamisen tehtävämme loppuun asti. Uskossa olemme jo täyttämässä kalenteria ensi syksyn osalta. Sekä Riitaa että Marianneä voi pyytää vierailuille seurakuntiin ja järjestöihin.
- Riitan uusi kirja **TÄMÄ ON SE PÄIVÄ – Tarinoita uskosta ja elämästä** ilmestyy näillä näkymin juhannusviikolla. Sitä voi tilata kustantajalta: Perussanoma Oy, PL 15, 02701 Kauniainen, puh. 09-51239120 tai 09-5123910, sähköposti: tilauspalvelu@perussanoma.fi. Kirjan hinta tulee olemaan n. 20 €. Kirja soveltuu rippilahjaksi, häälahjaksi, syntymäpäivälahjaksi tai omalle sydämelle iloksi ja rohkaisuksi. Se soveltuu erinomaisesti seurakuntien käyttöön merkkipäivää viettäville lahjaksi.
- Kiitämme teitä, rakkaat ystävämme, että ette ole unohtaneet meitä ”tunneliimme”. Olette rukoilleet puolestamme, tukeneet työtämme ja eri tavoin rohkaisseet meitä. Lämmin kiitos! Kesä on edessä, aika jota ilolla odotamme. Taloudellisessa mielessä se on työllemme vaikein aika vuodesta. Kiitos, jos saamme laskea työmme sydämellenne myös kesän ajaksi.

Hyvää, virkistävää kesää teille jokaiselle!

Marianne Jansson Riita Lammetsmäki

AKASIA-SÄÄTIÖ, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen
Puh. 09-728 4790, 050-300 1616 (RL), 050-354 3241 (MJ)

Kotisivu: www.akasia.fi

Pankkiyhteys: Sampo 800016-71257633 (lahjoitusten viitenumero: 1009)

Kännykkäkolehti: Soittamalla numeroon 0600-91898 tuet Akasia-säätiön työtä 10,10 eurolla.